

Poštarina plaćena u gotovu.

patak

HUMORISTIČKI TJEDNIK

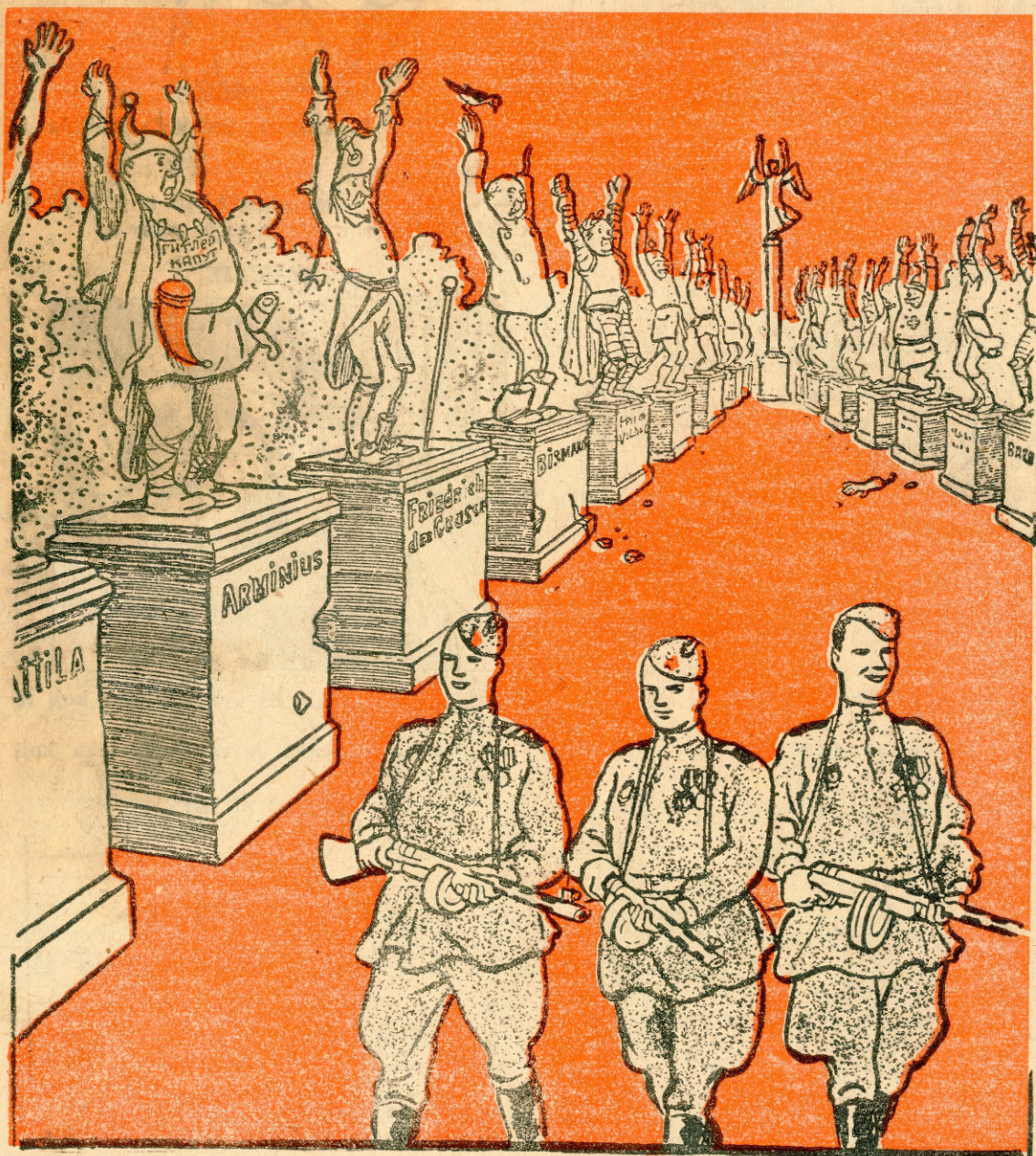
CIJENA
3
DINARA

Godina I.

ZAGREB, 27. LISTOPADA 1945.]

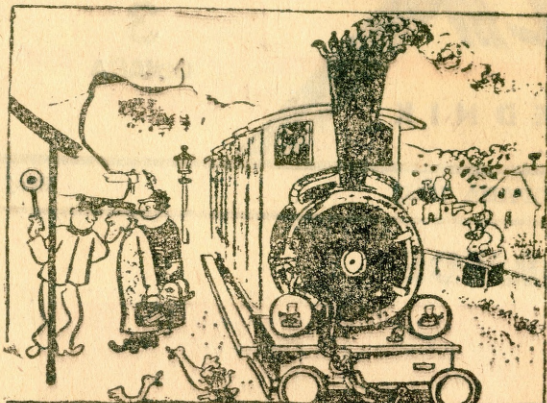
Broj 2.

ALEJA POBJEDE

(Komsomolskaja Pravda — Moskva)

PONOSNI PROMETNIK

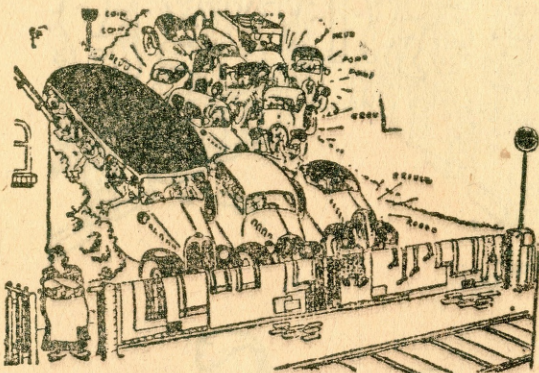
— »Ne, dragi gospodine, na ovoj pruži nismo imali još nikada sudar vlakova. Ovu sretnu činjenicu zahvaljujemo toj okolnosti što imamo samo jednu lokomotivu.«

ZNA

— »Znadeš li razliku između kapitala i posla?
 — »Ne.«
 — »Kad ti ja posudim 1000 Din. to je kapital. A dok ih dobijem natrag, to je posao.«

PREČI POSAO

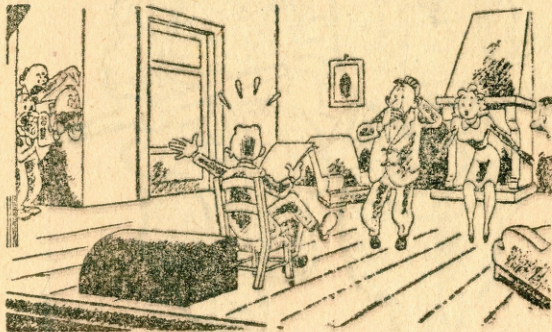
— »Ne mogu vam pomoći. Konačno moram i ja jednom svoje rublje posušiti.«

TUMAČENJE

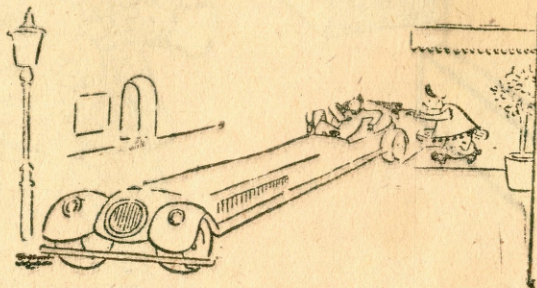
— »Da li bi mogla da voliš čovjeka koji te vara?«
 — »Ne, ali bi mogla da varam čovjeka koji me voli.«

ZABUNA

Kad šaptaoc zaboravi da je premijera.

RIJEŠIO SE JE

— »Hoćete li moći uloviti onaj auto?«
 — »Ni govora. U njemu je moja punica.«

ZAGREBAČKA

Reportaža

DESET TRAMVAJSKIH
ZAPOVJEDI!

Zagrebačkom tramvaju
Ova zlata vrijedi:
Izdao je tramvajskih
»Deset zapovjedi!«

I.

Prva: sprijeda silazi
A ulazi straga
Drugač će te putnici
Poslati do — vraga!

II.

Nemoj radi propuha
Na peronu stati
Jer putniku mjesto je
Nutri, iza vrati...

III.

Kondukeru pružiti
Nemoj hiljadarku,
Jer on je već pripravan
Na ovakvu varku...

IV.

Kad u tramvaj stupiš ti
Odmah kartu traži
Ne pravi se gluhošnjem
Ne »žicaš«, ne laži.

V.

Budi uvijek kavalir
Prednost ima star'
Dame sjede pristojno
Tramvaj nije — bar...

VI.

Ne traži u tramvaju
Baš »zlatnu sredinu«
Hodnik drži slobodnim
Za prolaz, brzinu...

VII.

Gospodin u tramvaju
Nikada ne puši
Čikom, dimom, putnike
Ne pali, ne duši...

VII.

O tramvaj se vješaju
Putnici, — muktaši.
Zato nek se takvima
Dobro »tour« ispraši...

IX.

Na tramvaj i s tramvaja
Nemoj nikad skakat
Jer djavo ne spava, znaj,
Mogo bi se plakat...

X.

Svaki putnik tramvaja
(Kraj prometnih muka)
Kondukeru neka je
Barem — lijeva ruka...

Da se mnogi putnici
Zapovjedi drže,
Tramvaj bi ih vozio
Mnogo ljepše, brže...

Svak' muškarac nek si to
Dobro ubilježi:
»Za ženom i tramvajem
»Nikada ne bježi!«

Jer ak' malo pričekaj
Već drugi dolazi,
Kod skoka u tramvaj, brak,
Svak nek dobro pazi...

Jer u braku, tramvaju,
Prijetelju moj
Često puta dolazi
Onaj — »kratki spoj!«

A da tom izbjegnute
Rekli su mudraci:
Ostanite rađe svi
Neženje, pješaci...

U ZOOLOŠKOM VRTU

U zoološkom svaki dan
Ima nešta nova,
Mamica je postala
Jedna stara sova.

I u carstvu majmuna
Veselo se skače
U zimske se odaje
Pomalo povlače...

Ostali su međvjedi
Na zraku i vodi,
Jer zbog krzna toploga
Zima im ne škodi...

RUDEKOVA »PEČENKA«

Pazikući Rudeku
Pre četiri dana,
Noćni tat je ukrao
Sesvetskog — purana.

Rudek je pretražio
Cijeli svoj rajon,
Krađu je objesio
Na veliki — zvon...

A kako je ostao
Bez novca i »batka«,
Rudek će za Sesvete
Kupit novog — »Patka«

IZGUBLJENO...

Mojoj reportaži je
Ovo zadnja »tačkica«
Nekom je ukradena
Crno-bijela — mačkica...

Sigurno da vlasnica
Za njom jako žali,
Kad je dala objavu
U oglasnik mali...

Makar nije nikome
Dala to na znanje
Mačkica je otišla
Na »bračno putovanje«.

Ga—Ga

Patak-reporter

Bobi

Bobi je legendarni bečki grof, čiju komičnu malu figuru »resi« blaziranost i nerazumijevanje suštine stvari, događaja ili vica.

Grof Bobi htio je jednog dana kupiti automobil. Pozvao je starog prijatelja Rudija da mu pomogne, i tako su obojica lutali cijeli dan po Beču i u raznim zastupstvima gledali automobile.

Ali Bobi nigdje nije mogao naći ono što je želio. Jedan auto bio je prevelik, drugi premalen, treći nije imao lijepu boju; svakome je nešto manjkalo.

Konačno pred večer nadju u jednom zastupstvu auto koji

se je Bobiju donekle svidio. Spretan zastupnik iznosio je sve prednosti automobila:

»Auto je neobično ekonomičan, siguran u zavoju, motor tiho radi, a najveća mu je prednost silna brzina. Pomislite, gospodine grofe«, pjevuckao je zastupnik »u šest sati u jutro sjednete u kola u sedam ste na Semmeringu«.

»Zaista«, iznenadio se Bobi. »Garantiram«, potvrdjivao je zastupnik.

»No onda dobro, ja ću još

razmisliti o tome, pa me sutra u jutro nazovite da vam kažem odluku«.

Drugog dana telefonirao je zastupnik Bobiju: »Jeste li razmišljali gospodine grofe, što o automobilu?«

»Jesam«.

»Pa?«

Neću ga uzeti«.

»Zašto?, zaprepastio se zastupnik.

»Zato. Šta ću raditi u sedam sati ujutro na Semmeringu kad još nikoga nema gore?«.

»Čovječe, šta radite? Sada su u modi ručne ure.«

NE RAZUMIJE

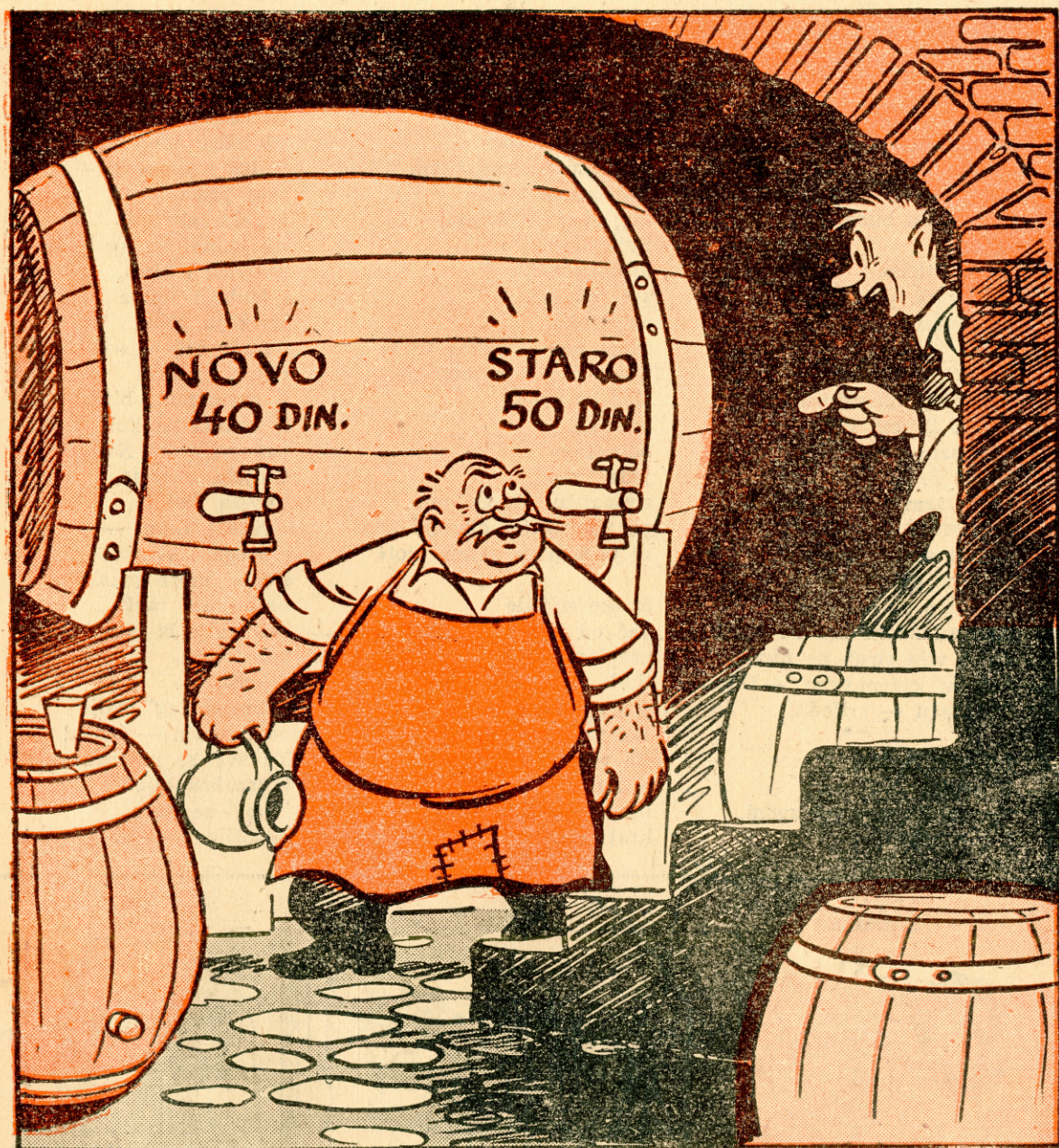
— »Vidite, ja sam se rodio gore u onom dvorcu. A vi?«

— »Ja u sanatoriju«.

— »Strašno. Šta vam je falilo?«.

Od koljevke sve do groba,
Čovjek puni svoja droba,
Ali zbog istočne kazne,
Crijeva mu se uvijek prazne.

Račun bez mušterije

Gost: »Oho! Pak to je iz iste bačve?«

Krčmar: »Iz iste je, samo u novo dojde više vode.«

Među liječnicima

— »Dakle sa tvojim prvim pacijentom si imao sreću?«

— »Jesam. Udovica je platila sav račun.«

Ne pozna ga

— »Ti šepaš?«

— »Da. Noćas sam došao prvi put kući trijezan, pa me nije moj pas prepoznao.«

NOBICUS:

MANIJADA VELEGRADA

ili
(Dodjite u srijedu!)

Kad pozvoni
tko na vrata,
strah me hvata
da su oni,
koji me
čak u snu bune,
donose
i tad račune.
Elektrika, plin —
ne plaćen,
svaki račun
unaprijed vraćen.
Sa svim inkasatorima,
koliko ih god već ima
zato sam — zaraćen!
Dokle će to tako trajat,
počeo sam već i zdvajati;
nečemu se moram sjetit,
da mi se ne počnu prijetit.
Kad odjednom — evo spas
aktuelan po sve nas.
Kad mi zvone sad na vrata,
mene više strah ne hvata,
već im kažem svim': — U redu,
dodjite u — srijedu!

Srijeda. Podne.
U koloni
vjerovnika rep već zvoni.
I gle čuda,

ja ih zbilja
dočekujem
s mnogo milja;
udvorno se smiješkam njima,
isplaćujem
dug svoj — svima!
Svi odlaze
nasmiješeni,
svi polaze
utješeni,
samo mene svakog trena
hvata jača sve migrena.
Kad su svi se
izredali,
odvoji se
jedan mali,
simpatični starčić mio,
pa mi blagim glasom reče:
»I ja sam na sajmu bio!«

Svake srijede
već od zore
preplavljuje
ljudi more
sve sajmišne klupe,
sve najamne rupe.
Na putu,
u kutu,
na svakome mjestu,
kraj ceste,

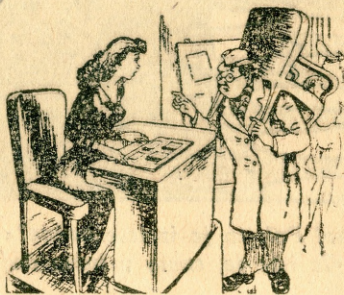
na eesti,
uz cestu, niz cestu;
klečečki, stoječki —
uzduž i poprečki —
svoj posao vode,
a neki lebdečki
na jednoj — ko rode.
Tu viču i kliču,
i trube i snube
izvikuju robu,
i nude čak — sobu,
elitnu i cijelu,
il skromnu i bijelu,
il komad po komad,
baš svaki ko Nomad.
Ocijela, raspela,
kaputa, koluta,
cigara i škara —
i svega i svašta
štogod može smisliti
najbujnija mašta.
Ma laglje bi bilo
bez trema,
dilema,
nabrojati čeg' ovdje
na prodaju — nema!
Tu sve se protura
i usprkos bijede,
i opet se gura
od srijede — do srijede!

Prekasno

— »Za Boga miloga šta ste učinili, ta vaza vrijedi najmanje 1000 dinara.
— »Sada više ne«.

Škrtac

— »Molim jedno stajaće mjesto, stolicu sam ponio sa sobom«.

— »Gospodine doktore, čitavu noć ne mogu spavati.
— »Morat ću vašem mužu propisati sredstvo za spavanje«.

MUC:

Injekcije

(Priča budućnosti samo za ljude jakih živaca)

Hip O. Honder bio je sin svojih roditelja. To dakako nije ništa čudno. Čudnije je to, da nikada u životu nije bio bolestan. A najčudnije je sve ono što je Hip radio, da bi očuvao svoje zdravlje.

No prije nego počnem pričati te čudne stvari moram vas upoznati sa Hipom, i reći vam sve ono što o njemu znam.

Hip je bio zgodan momak, pametan, lijep i snažan. Bavio se športom, osvojio je svjetsko prvenstvo u trčanju, plivanju, boksu, skijanju i tenisu, igrao je nogomet u reprezentacijama, borio se i pobjeđivao, bio prvak, poznat, slavan. Govorio je petnaest jezika, pisao je ljubavne pjesme isto tako dobro kako je znao popraviti sat, pjevao je poput slavulja, šofirao i pilotirao, vodio je i osvajao sve što je htio.

Podnaslov ove priče nije napisan poradi ovoga, šta sam do sada nabrajao, jer to nije bilo zbog toga da vas gnjavim, nego zato da si možete donekle predstaviti ličnost glavnog i jedinog junaka ove priče.

Jednog dana umrli su iznenada njegovi roditelji. On se je sasvim promjenio. Postao je nesiguran — počeo se bojati smrti. Ostavio je sve čime se do tada bavio i posvetio sav medicini. Dane i noći, noći i dane proučavao je stručne knjige, radio u laboratorijima, zavodima, experimentirao, istraživao, a najviše pazio na sebe.

Već kao dijete bio je cijepljen protiv kozica. Sada je uzeo injekciju protiv tifusa, malarije, difterije, išijasa itd.

Ne zaboravite da je ovo priča budućnosti!

Medicina je mnogo napredovala. Pronađeni su serum protiv tuberkuloze, i svih mogućih bolesti. Injekcije su postajale protiv kurjih očiju, upale mozga, slijepog crijeva, mjehura, bubrege, pluća i potrbušnice. Hip je dakako sve te injekcije primio.

Bio je imun protiv svraba, nesvjestic, prehlade, gripe, hripavca, hemofilije, leukemije i hemeroida.

Da ne dobije granulome dao je izvaditi sve zdrave zube, cijepio se protiv kratkovidnosti i dalekovidnosti, zapletaja crijeva i morske bolesti, premda na svojim pomorskim putovanjima nije nikada od nje patio.

Medicina je svaki dan otkrivala nešta nova. Hip je bio cijepljen protiv dječje paralize, trop-ske groznice, raka, kajhusna i staračke slabosti.

Jednog dana pronađen je lijek protiv preranog porođaja. Hip je bio prvi koji je dobio injekciju protiv toga.

Ali sada se je nešto strašno dogodilo. Liječnici su konstatali, da je Hip od prevelikog uzimanja injekcija dobio paralizu i bio je otpremljen u ludnicu.

Dani su prolazili, i mjeseci, Hip je sjedio u ludnici i tresao rešetkama, ali pomoći nije bilo.

Liječnici su se brinuli, pazili na njega, ali ništa nije pomoglo.

Godine su prolazile.

Već je bila izgubljena svaka nada u njegovo ozdravljenje, kad se pronese glas, da je neki poznati naučenjak pronašao lijek protiv paralize.

Hip je opet bio prvi koji je dobio injekciju. Nakon tri dana bio je potpuno zdrav.

Fučkao je šlager, koji je već bio potpuno zastario i izlazio iz ludnice.

Na samom izlazu padne mu na glavu crijep s krova i ubije ga.

A znate zašto?

Zato jer još nije bio pronađen lijek protiv — crijeva.

Patak

Draga djeco!

Po obećanju javljam Vam se i u ovom broju našega »Patka«. Već sam od nekih Vaših drugova dobio pisma u kojima nam pišu, da im je drago što ćemo se ovako svaki tjedan malo porazgovoriti. Pripremili su i neke svoje radove pa ćemo ih u slijedećem broju, ako će valjati, otštampati.

Ja sam u nedjelju bio sa mojim pačićima u Maksimiru, ali su mi toliko brige zadali, da sam skoro posjedio. Silom su htjeli da idemo tramvajem, a znadete da su tramvaji za Maksimir u nedjelju uvijek puni. Ipak smo se nekako ugurali na zadnji peron. Gac i Pac su stajali na stubama, kad najednom tramvaj naglo stane. Šta je bilo? Stražar je zaustavio tramvaj i njih dvoje potegnuo za uho pa ih zapisuje. »Zašto ste se vozili na stubama?«, pita stražar. »Kad nismo mogli na krov«, veli Gac. »Kako na krov, pa tamo se tek i nesmiije voziti«, srdi se stražar. »Pa zašto je onda krov?« čudi se Pac. »Zato da ne pada kiša u tramvaj« tumači im stražar. »Pa ne može padati«, požuri se Gac »kad sije sunce«, »Ne može danas«, veli stražar »ali kad pada«. »E, kad pada kiša mi ne idemo u Maksimir«, vele moji pačići, šmugnu stražaru među noge, sruše ga i bježe za tramvajem.

Došao je kondukter a oni meni nešto šapću: Šta je, mislim ja, a oni me ucjenjuju: »Tata, ako nam nećeš kupiti kestenje, reći ćemo kondukteru da već idemo u školu, pa ćeš morati za nas platiti kartu«. I šta mi je preostalo? Morao sam kupiti kestenje.

A tek da ste vidli čuda u Maksimiru. Čim su opazili jezero skoče oni u vodu i plivaj preko. A ja stari imam reumu, bojim se u vodu, pa pješice kud se i ide.

No došao sam prekasno. Oni fakini već pokidali paunu perje pa se njime okitili, otvorili kavez sa fazanima, i majmune tako rasrdili, da su ovi tresli kavezima kao da je potres, i kričali tako jako, da su nadvikali kibice na Haškovom nogometnom igralištu.

A sada je došlo ono najgore. Dotrčali su čuvari i napravili pravu hajku na nas. Sigurno bi nas zatvorili u kaveze, da se nismo nekako dokopali jezera i našli u njemu spas.

I ja zbog toga, već treći dan od hladne vode, kišem, jedva dišem, nos brišem, čaj sišem, i više ne mogu da pišem, Vaš

Čika Patak

Moja adresa: Čika Patak, Zagreb, Pošt. pret. 124.

Stroga škola

Patak kao učo stari
Natako si naočari,
Uzeo je štap u ruke
Odmah nesta svake buke.

Pripazite, viknu tada;
Mi ćemo računat sada:
Razmišljati dugo nedam.
Koliko je tri i sedam?

Nitko ne zna, sram vas budi;
Kakovi ste vi mi ljudi?
Zapišite mali moji,
Zapamtite reko što sam:

Tri i sedam kad se zbroji
Uvijek daje brojku — osam!

RAZUMIJE

Učitelj: »Toplina razvlači tjelesa a zima ih steže. Kaži mi Ivice, jedan primjer za to?«

Ivica: »Ljeti su dani duži nego zimi«.

UZROK I POSLJEDICA

- Zašto plačeš?
- Jer sam dobio batina.
- A zašto?
- Jer sam plakao.

Na umjetničkoj izložbi

Sin: »Tata šta je ovo?«

Otac: »To je kentaur, polučovjek i polukonj — biće iz mitologije«.

Sin: »A gdje on spava? U štali ili u krevetu?«

**Mi čekamo na vaše radove, da i drugi čuju što vi znadete!
Ne zaboravite pačiće, pa neće oni ni vas!**

i Seka

August traži pomoć

Mala Mirica poderala je haljinu i dobila od majke batina. Plakući ode k baki i potuži joj se zbog toga.

»Znaš, Mirice, kadkada mora svaka majka istući svoju kćerkicu.«

»A ti si njezina mama?«

»Jesam.«

»Onda ako me voliš istuci sada nju.«

Uputa

Majka: »Znaš Milice, ne smije se pokazivati na druge ljude prstom.«

Mala Milica: »A s čim onda smijem?«

Ulješno

— »Mama, hoće li Vlado biti uvijek mladi od mene?«

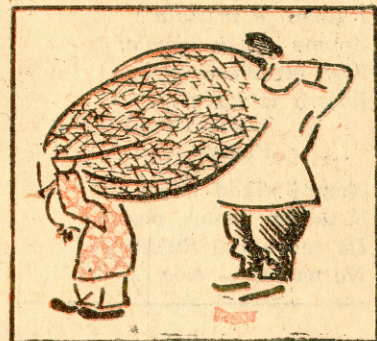
— »Pa jasno. A zašto to pitaš?«

— »Zato da znam, hoću li ga moći uvijek tući.«

Nije kriv

Otac: »Ti si velika ljenčina. Sunce je već pred tri sata izašlo, a ti još spavaš.«

Sin: »Pa nisam ja kriv što ono hoće tako rano ustati.«

— Čekajte susjedu, stresti ćemo
za vaše dečke malo jabuka — —

Stučaj jedne ruže

Bračna komedija u 5 činova

I. čin

Jedna mlada gospođa
Nek se zove Ruža,
Zbog neke je sitnice
Otišla od muža.

II. čin

Neki stari prijatelj
Počnz joj udvarati,
Novo »bračno ognjište«
U mislima stvarati.

III. čin

Prijatelj je toliko
Za Ružom uzdisao,
Da je kuću i lokal
Na Ružu — prepisao.

IV. čin

Ali kako postoje
Ludi ženski hiri,
Ruža se iz prkosa
Sa mužem pomiri.

V. čin

I Ruža je predala
Svome mužu ključe,
Koji bivšeg vlasnika
Istjera iz kuće!

Pouka:

Nemoj nikad imati
S tuđom ženom posla.
Da te — kao Ružica
Ne načini — osla...

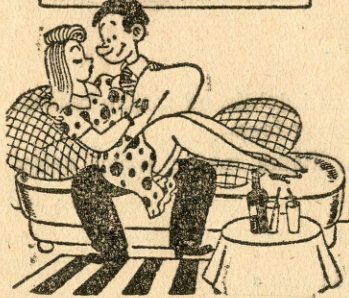
Patkova pošta

Hej. Vaše humoreske »Što mi radimo?« i »Asocijacija nad asocijacijama« nisu za naš list, dok »Isto, samo malo drukčije« je previše razvučeno. Šaljite nešto drugo, kraće, duhovitije i bolje. Posjetite nas u uredništvu.

Bentri. Od Vaših stvari koje ste nam poslali, upotrijebili smo samo marke, jer sakupljamo rabljene marke, alj ne rabljene viceve.

Za-za. Po rukopisu se vidi da niste previše pismeni. Po sastavku još više.

Liričar

— »Lidijo draga, uzbudjuje me previše sreća ovoga časa, i neznam kako da ti otkrijem svoje misli... ali se nećeš ljutiti, ako te zamolim da mi posudiš 100 dinara.

Pogreška

— »Jeli vas mnogo stajala glazbena izobrazba vaše kćerke?«

— »10.000 dinara, ali bih drage volje dao 20.000 kad bi mogao tu pogrešku ispraviti.«

Bračna ljubav

Muž: »Ja te toliko volim draga da bih htio preuzeti na sebe sve tvoje glavobolje, zubobolje — sve tvoje boli.«

Žena: »A kad bi ja morala postati udovica?«

Muž: »I to bi htio biti mjesto tebe.«

Novosti

— »Jučer sam bio u operi.«

— »Pa šta ste lijepoga čuli?«

— »Da se profesor iz naše kuće ženi sa svojom gazdaricom; da će Mitić morati napustiti radnju zbog nekih krimčarenja i da je Brozova dobila trojke.

Među pijancima

— »Šteta da te nisam prošlu noć vidio.«

— »Pa gdje si bio?«

— »S tobom u krčmi.«

★

— »Ja sam morao otputovati onaj dan, kad si ti slavio momačko veče. Kako je bilo?«

— »Kolosalno. Ja sam se tako napio, da se nisam mogao drugi dan ženiti.«

★

Jedan pijanac prolazi noću preko mosta i opazi u vodi odraz mjeseca. Nikako mu nije bilo jasno što je to. Na to dođe stražar do njega i upita ga što radi.

— »Gledam ono u vodi, pa neznam što je.«

— »Mjesec«, odgovori stražar.

— »Oho«, začudi se pijanac, »kako sam ja najednom došao tako visoko?«

Kaznionički liječnik

— »Ako hoćete ozdraviti morate barem na dva mjeseca otići na more.«

Fata morgana

— »Ne skači! Nije voda — to je fata morgana«.

— »Ne smeta; ja i onako neznam plivati.«

Vrača prsten

— »Molim vas, uzmite natrag ovaj prsten, koji sam jučer kupio kod vas«.

— A zašto? Zar nije zgodan za nevjestu?»

— Dapače! Prsten je zgodan, ali ja nisam!»

Snašao se

— Do vraga. Vi mi već treći dan donosite umjesto mlijeka čistu vodu«.

— »No dobro. Sutra ću vam donesti mlijeku.«

Ideja

— »Potječe li ova oprava od tvog zaručnika?»

— »Samo djelomično. Ideja za kupnju potječe od mene.«

Štediša

Gospodin ulazi u cvjećarnicu i pita: »Imate li lijepih karamfila?»

— »Imamo. Želite li karamfile s jačim mirisom?»

— »Jesu li ti skuplji?»

— »Naravno!»

— »E, onda mi dajte one koji nemaju mirisa, jer je mojoj ženi to i onako svejedno. Ona ima jaku — hunjavicu...»

Nevin

— »Sutra slavim desetu godišnjicu braka, pa sam naumila zaklati purana.«

— »Pa šta je jadni puran to me kriv.«

U kazalištu

— »Molim vas, umirite se konačno, ne razumije se ni jedna riječ.«

— »Pa ni ne morate razumjeti šta ja govorim s mužem.«

Još nezna

Stara jedna baka nije nikada imala posla sa liječnikom. Tek kad je navršila 70 godina počelo ju zdravlje ostavljati. Zato ode k liječniku, i iza pregleda se sva preplašena i zdvojna vrati kući.

»Kako je bako? Šta je rekao doktor?«, upitaše je ukućani.

»Ništa nije rekao, ali čim me je pogledao odmah je tražio da mu pokažem jezik. A to je loš znak!

»Zašto misliš, bako?»

»Pa tako. Sigurno je htio vidjeti jeli mi već duša na jeziku«

Jicevi s bradom

U jednoj prvorazrednoj beogradskoj restauraciji sjedio je, za vrijeme rata, teški švercer, pun zlata, a prazne glave. Kako je lokal bio pun, sjedne k njegovom stolu jedan Nijemac. Poslije ručka digne se ovaj, nakloni i reče »Mahlzeit«.

Švercer ga pogleda, pridigne se, pokloni i odgovori: »Popović«.

I tako je bilo svakog dana.

Jednom pozove švercer svog prijatelja na ručak. Kod stola sjedio je i Nijemac; poslije ručke digne se ovaj, nakloni i reče »Mahlzeit« te izadje.

Švercer se takodjer nakloni i odgovori: »Popović«.

»Pa šta ti radiš?«, upita ga prijatelj.

»Eto, ovaj glupi Švabo svaki dan se predstavlja.«

»Ma čoveče, šta se brukaš? To je njihova uzrečica poslije jela, isto onako kao što se kod nas kaže prije jela prijatno ili dobar tek.«

Drugog dana žurio se švercer da što prije pojede. Odmah iza toga digne se, pokloni i reče: »Mahlzeit«

Nijemac ga začudjeno pogleda, nakloni se i reče. »Popović«.

Dobra reklama

»Ovo sredstvo za tri dana posve izliječi katar. Ja ga uzimam već mjesec dana.«

Kakav otac takav sin

— »Daj mali broji od osam dalje«.

— »Osam, devet, deset, dečko, baba, kralj...«

P. P.

U ŽURBI

Probudim se. Lijeno. Pospasno. Umorno. Moj prvi pogled: na sat. Tri četvrt osam. Ne. To nije moguće. Tako kasno? Možda sanjam! Sigurno sanjam! Za dokaz uštinem se za nogu. Ali, ne. To nije san. Java je! Protrljam oči. Pogledam ponovno na sat. Ali opet tri četvrt osam. Kasno. Prekasno. U osam sati je ured. U uredu šef. I to strogi šef. On je već sigurno tamo. Mrk. Ozbiljan. Strog. A ja još u postelji.

I onda mi sine u glavi: Sinoć sam zaboravio navinuti budilicu. Jest. To je. Moja stara bolest: zaboravljivost.

Skočim iz kreveta kao lop-ta. Počnem se oblačiti. Brzo. Brže nego u vojsci. Ne umivam se. Obuvam cipele. Pijem hladno mlijeko. Sve u jedan mah.

Zalupim vratima. Sve odzvanja kroz stubište. Po stubama još navlačim kaput.

Skačem. Bacam se. Slijjećem. Preko tri stube. Četiri. Pet. I više. Ljutim se. Grizem. Upravo bijesnim. Zašto baš ja moram stanovati u petom katu? U kući bez dizala.

Ispadnem na ulicu. Teško. Kao vreća. Kućepaziteljica nešto više za mnom. Ne slušam. Sigurno nije tako važno. To je već običaj. Mora svakom nešto reći. Kao da i to spada u njezin posao. Ili više zato što tako jurim? Svakako. Nije u redu da uzbunim cijelu kuću. Priznajem svoje grijeh. Kao uvijek. Ali sada nema smisla o tome misliti. To je moja lična stvar. A ured? Ured! To je sad glavno. Najvažnije. Drugo ništa ne postoji. Mišljenje? Politika? Čitav svijet? Nema ničesa. Sve leži pred nogama mogega šefa.

U prašini. U ništavilu. A iz svega toga virim ja. Sitan, malen. Jest, ja! Kao žutokljunac iz gnijezda. Mali vrabac. Vrapčić. Gladan, gol, bespomoćan. Razjapio sam usta. Ali nema pomoći. Šta ću? Šta?

Da uzmem taksu? Ah, odmah se sjetim, da nemam novaca niti za tramvaj.

Pojurim. Ne mogu brže. To bi već bilo trčanje.

Prema meni ide neka gospodjica. Mlada. Lijepa. I zgodna. Smiješka mi se. Ja se zamislim. Da li je od nekuda poznata? Ali ne mogu se sjetiti. Da ju pozdravim? Ili ne? Moguće se i ona vara?

I projurim kraj nje.

Ja još u mislima — a ide druga. I ova se smije. Okrenem se. Moguće su ti smješci namijenjeni nekome drugome? Ali daleko iza mene nema nikoga. Šta je to? Znam sigurno da ju ne poznajem. Tu se ne varam. Bit će da joj se svijdjam. I počnem si utvarati. Malo utjehe. Veselja. I ponosa. U tu moju crnu stvarnost.

Ali evo i treće. I ta se smiješka. No, do vraga. Šta je to? Adonis ipak nisam.

I ponos se počinje gubiti. Nestajati. Splasnjivati. Kao probušeni balon. A u me se počne uvlačiti: prezir. Divne dame. Hm! Smiju se nepoznatim muškarcima. Fuj!

Ali odmah se dosjetim: Sigurno se previše žurim, pa ispadam smiješan. Jest. Tako je. Sigurno je tako.

Usporim korak. Gledam na uru: Za pet minuta osam. Nije ni tako kasno. Zakasnit ću pet minuta. Moguće neće biti prekasno? Tješim se. Pet minuta. Kao da i nisam zakasnio. Šta je pet minuta prema vječnosti? I utonem i sam u vječnost.

Nešto veliko. Nepoznato. I lijepo.

Ali pomisao na šefa opet me požuri. Neki gospodin gleda me. I kad prolazim kraj njege, reče mi: »Pardon, gospodine«. Ali ja, ni ne okrećući se odgovorim: »Izvinite, nemam vremena«.

I jurim dalje. Neka pita drugoga. Nisam ja ured za informacije.

Prolaznici me gledaju. Sa smiješkom. Osjećam kako se okreću za mnom. A oni s druge strane ulice zastajkuju. I smiješe se.

Šta je?

Sigurno je tome kriva moja žurba? Pomislim tako, da umirim sama sebe. A neka unutarnja sumnja griska me. Vrta po meni. Kao crv.

I usporim korak. Prolaznici se i dalje smiješkaju. No to mi se samo čini. To uopće nije zbog mene. Šta sam ja? Ništa. Nula. Uopće se me ne vidi. (Kad bi to barem vrijedilo kod dolaska u ured!)

I ne žurim više. No sve je kao i prije.

Sada se počnem i ja smiješkati. A zašto i nebi. Moguće će to djelovati kao neki protuotrov.

Ali uzalud. Nisam uspio. Dapače: Neuspio. Prolaznici me još sumnjivije gledaju.

Dakle, ni lagan hod, ni moj smiješak ne pomaže. Šta je? Šta? Zavrtilo mi glavom. Poludio sam. Eto. I to zbog ureda. Sve zbog šefa. I moje budilice.

I ta me pomisao požuri ponovno. Više se ne obazirem ni na koga, nego upravo luđački pojurim ulicom.

Za mnom odjekuje smieih divljački. Ljudožderski. Kao da sam u džungli.

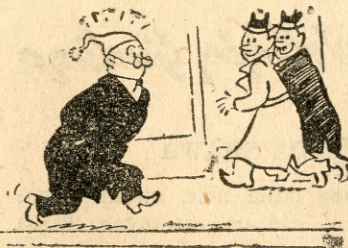
Konačno uletim u ured. Zadihan. Zasopljen. Kao lokomotiva. Pred šefovim vratima iskašljam se. Poravnam kaput. I stupim u sobu. Ponizno pozdravim. Poklonim se. Duboko. I smjerno.

Šef sjedi kod stola. Mrk. I zlovoljan. Kao uvijek. Ni ne okreće se na me.

A ja čekam. Strpljivo. Ponizno. I pokajnički. Još samo da glavu posipam pepelom. Miran. I tih. Daleko negdje. U vječnosti. U četvrtoj dimenziji.

A trnci mi prolaze tijelom dok šef diže glavu. Lagano.

Sasvim lagano. Upravo tako kao da hoće, da ta vječnost traje još dulje. Tonem. Nestajem.

Gleda me. Lice mu se raste-gnulo. Na smijeh.

A meni je, da zaplačem. Ne znam šta da radim. Opet taj — šta? Zamaglilo mi se. Zavr-

tilo u glavi. Kao neki čudan san.

I onda tračak nade proviri od nekud. Kao sunce kroz granje. I miluje me. Toplo. Od srca.

A šef se smije sve jače. Guši se.

Gotovo. Poludio je. Sigurno je poludio. On. Šef. A moguće i ja. Jest. On ili ja. Netko jest. Jer ovo sve nije normalno.

Onda mi on pruži ogledalo. Svoje džepno ogledalo. Pogledam.

Na vrh glave stajala je nahreno, upravo kicoški — moja noćna kapica.

Natječaj za najbolji vic

Uprava »Patka« raspisuje natječaj za najbolji vic.

Uvjjeti natjecanja su sljedeći:

1. Vic ili šala mora biti originalan, a ne smije biti dulji od 10 štampanih redaka (oko 100 riječi!)
2. Jedan natjecatelj može poslati najviše 10 viceva.
3. Uz rukopis treba napisati točnu adresu, kako bi se mogle nagrade pobjednicima razaslati.
4. Vicevi se štampaju u listu bez potpisa, pseudonima ili inicijala, pod rednim brojem.
5. Uprava si pridržava pravo biranja koje će šale ući u natječaj.
6. Rukopisi se mogu slati do 15. studenoga 1945. na adresu: »Patak«, Zagreb, Poštanski pretinac 124.
7. U sedmom broju biti će odštampan poseban kupon, na kojem će čitatelji označiti, kojih mu se 5 viceva najviše sviđa.
8. Prema broju glasova razdijelit će se sljedeće nagrade:
 1. nagrada 500.— Din — 2. nagrada 300.— Din — 3. nagrada 200.— Din.
 4. nagrada 100.— Din — te 10 nagrada po 50.— Din.

Kada je počeo?

Otac: »Ja nisam lagao kada sam bio malen kao ti.«

Sin: »A kada si onda počeo.«

Tako je rođen

— »Ne, hvala, ne pušim«, odbije gost cigaretu koju mu je kućedomačin ponudio.

— »Interesantno. Kada i kako ste se toga odrekli?«

— »Nikada, ja sam se rodio kao nepušač.«

U vlaku

Putnik koji ne puši, putniku koji neprekidno puši:

»Molim Vas, što držite neprestano tu cigaretu u ustima?«

»A kamo da je metnem?«

Uljudan

— »Vi ste jučer bili na premijeri moje drame, ali zašto ste nakon drugog čina nestali?«

— »Vidite, bio sam pristojan da nisam izašao poslije prvog.«

Kale ptice o velikim ljudima

KONSTATACIJE BERNARDA SHAWA

Bernardu Shawu došao je jednog dana neki mladić i zamolio ga, da mu smije pročitati svoj literarni sastavak. Kada je neko vrijeme čitao, prekine ga Shaw i upita kako je došao na takvu ideju.

»Ja sam najprije htio postati liječnik«, govorio je nadobudni književnik, ali sam onda jednog dana napustio studije i posvetio se posvema pisanju.

»Znate što ću Vam reći«, nastavi Shaw »vi ste mnogo učinili za čovječanstvo onda kad ste se odrekli da postanete liječnik«.

TOALETA MARK TWAINA

Slavni američki humorista Mark Twain odijevao se dosta nepažljivo. Jednog dana išao je u posjete nekoj poznatoj spisateljici, i tek kad se je vratio kući opazila je njegova žena da nema kravate. Zbog toga počela ga grditi i psovati. Kad je to dojadilo Mark Twainu, uzme jednu od svojih kravata, zapakuje u paketić i napiše književnici:

»Moja me je žena upozorila da sam danas bio kod Vas u posjetima bez kravate. To je bila užasna sramota. Molim Vas, gledajte ovu kravatu pola sata, t. j. onoliko koliko dugo sam bio kod Vas. Time ćete se uvjeriti da ja kravatu posjedujem. Iza toga mi je povratite, jer mi je to jedina«.

FRIDRICH VELIKI I HUSAR

Fridrich Veliki jašio je prilikom jedne svečanosti pred frontom neke husarske regimente. Najednom zastane pred jednim vojnikom, čije je lice bilo silno iznakaženo brazgotinama mača.

— Kod koje si pijače dobio takove grdne udarce?« zapita Fridrich Veliki?«

— »Kod Kolina, gdje je vaše veličanstvo platilo ceh«, odgovori vojnik.

LORD LONDONDERRY

Engleski političar i državnik lord Robert Londonderry bio je poznat kao veliki škrtac. Imao je velike prihode, ali je ipak godinama hodao u otrcanom odijelu. Videći ga ovako otrcanog, jedan znanac mu predbaci.

»Ništa to ne smeta« odmahnu lord rukom, »svi me ovdje poznadu i neće mi zamjeriti«.

Poslije nekog vremena isti taj znanac sastane ministra opet otrcanog i to u Parizu, pa mu prigovori kako nije zgodno da engleski ministar hoda loše odjeven po Parizu.

»Ništa to ne smeta«, odgovori opet lord mirno, »ovdje me i onako nitko ne pozna«.

VI PITATE — PATAK ODGOVARA

Uprava »Patka« otvara rubriku: Vi pitate — Patak odgovara! Svaki naš čitatelj može izrezati niže otisnuti kupon, priljepiti na poštansku dopisnicu ili staviti u omot i zajedno sa pitanjem na koje želi dobiti odgovor, uz pseudonim (oznaku) poslati na adresu: »Patak«, Zagreb, Pošt. pret. 124. U jednom od slijedećih brojeva naći ćete u rubrici Vi pitate — Patak odgovara, odgovor na Vaše pitanje.

Pitanje:

.....

.....

.....

.....

.....

Pseudonim Vaša (oznaka):

.....

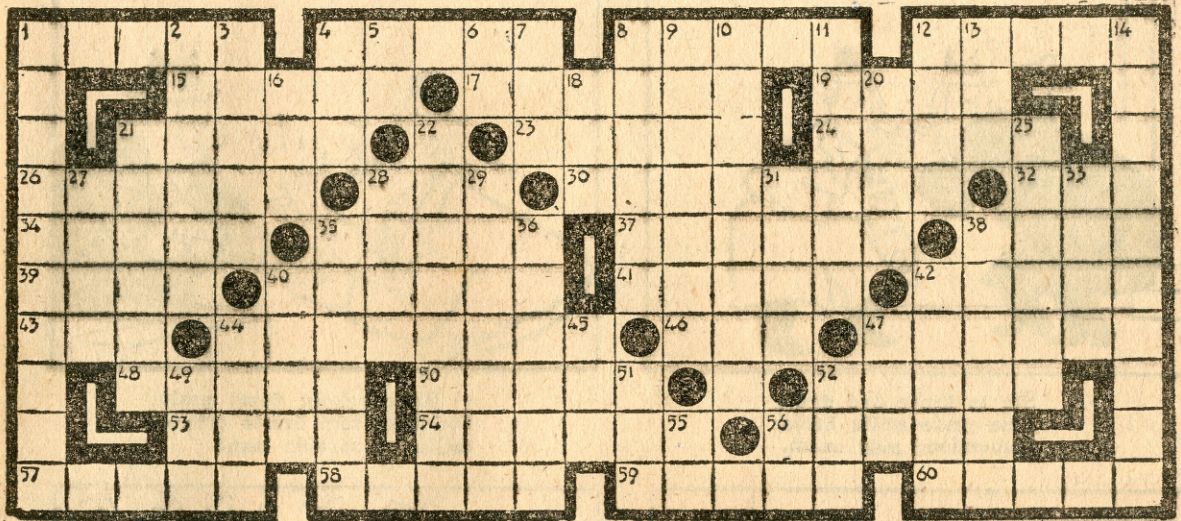
Vi pitate »Patak« odgovara

Zaljubljena. — Pitanje: Imadem 16 godina i zaljubljena sam u jednog studenta prava. U zadnje vrijeme opažam da mu se više ne sviđjam. Na rendez uvijek zakasni. Ne znam šta ću. Pomozite mi savjetom.

Odgovor: Drago dijete. Vaš slučaj je svakodnevan. Savjet je lagan. Učinite ga ljubomornim. A pitate kako? Jednostavno, nemojte doći na nekoliko sastanaka. To će ga izliječiti. Ako nemate dosta jakosti da to učinite, uzmite 15—20 minuta prije sastanka 2—3 žličice ricinus ulja. Sigurni smo za uspjeh. U tvrdokornim slučajevima uzmite 4—5 žličica, ali onda budite oprezn!

»Patak«

KRIŽALJKA

VODORAVNO: 1 zborište u staroj Ateni. — 4 utisak, impresija. — 8 narod u Južnom Kitaju. — 12 bliska rođakinja. — 15 maslina. — 17 drugi naziv za Grčku. — 19 nakana. — 21 vrsta goveda. — 23 naš novac. — 24 prošteništa kod Sušaka. — 26 rijeka u Srbiji. — 28 tatarski poglavica. — 30 pisac humor. djela. — 32 vrutak. — 34 dolina na obalama Crnog Mora. — 35 grad u Francuskoj. — 37 milota. — 38 neugodan osjećaj (množ.). — 39 skraćeno žensko ime. — 40 iskustvo. — 41 pokrajina u Grčkoj. — 42 smjer u umjetnosti. — 43 lice iz Biblije. — 44 smješica, šala. — 46 Friksova maćeha. — 47 kućica od drva. — 48 ime † češkog književnika Čapeka. — 50 jamac životom. — 52 stariji izraz za vinograd. — 53 strano žensko ime. — 54 strano muško ime. — 56 bočica, iz koje se pije rakija. — 57 kožno nepriljepivo oboljenje. — 58 grad u Arabiji. — 59 ormar, škrinja (turc.) 60 ulaznica.

OKOMITO: 1 unapređenje. — 2 vrsta povrća. — 3 slavljenje. — 4 glavni broj. — 5 rijeka u Kolumbiji. — 6 uzvik. — 7 pčelinji proizvod. — 8 turski: gospođa. — 9 heretici, koji su podržavali kult golotinje. — 10 država u USA. — 11 muško ime od milja. — 12 debeo, uhranjen. — 13 skraćeno žensko ime. — 14 stanovnica jednog kontinenta. — 16 vrsta vrbe. — 18 neparan. — 20 skraćeno muško ime. — 21 ne dugačak. — 22 vrsta zanatlije. — 25 autor. — 27 kralj ptica. — 28 konac. — 29 školstvo. — 31 lavlje glasanje. — 33 mjesto u Srijemu. — 35 lav (turc.). — 36 turski: zapovijed. — 38 područje u Vojvodini. — 40 bod (po franc.). — 42 klupa (provinc.) — 44 rijeka u Albaniji. — 45 grad u Danskoj. — 47 ukras muškog lica. — 49 ličko žensko ime. — 51 španj. nar. junak. — 52 vatreno oružje. — 55 uzrečica za nutkanje. 56 čakavska zamjenica.

(»Re Bus«)

ODGONETKE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA

Vodoravno: 1 Tvrtko, 5 Lepoglava, 10 abakus, 14 ris, 15 el, 16 an, 17 let, 18 basist, 20 zlo, 22 pasta, 25 ptint, 27 aasen, 29 banak, 31 renta, 33 eros, 34 ara, 35 ito, 36 tako, 37 ispred, 38 andro, 39 nosila, 40 baka, 41 azite, 44 allad, 47 Čita, 49 usora, 51 lotos, 52 tiara, 53 masiv, 54 penkala, 56 tri, 58 Dalbert, 60 Nio, 61 ak, 62 or, 63 ork, 64 kustos, 65 tarantela, 66 realka.

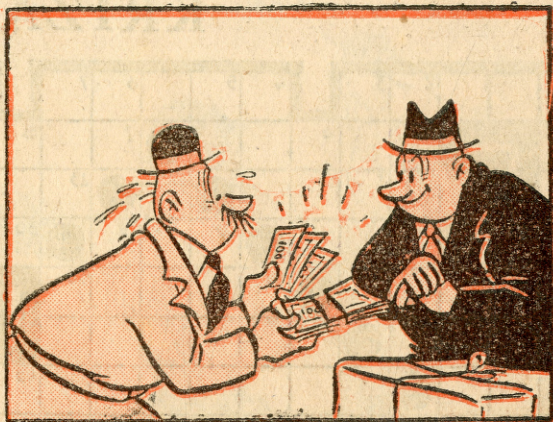
Okomito: 1 taksa, 2 transparent, 3 kist, 4 osi, 5 Leta, 6 elisa, 7 Gal, 8 vapno, 9 anaa, 10 alt, 11 Beer, 12 atletičarka, 13 Serao, 18 bioskop, 19 sandala, 20 znanost, 21 obrirati, 23 skandal, 24 analist, 26 trias, 28 efrato, 30 atoli, 32 tkaati, 40 burek, 42 rolat, 43 Itaka, 45 Ladol, 46 arara, 48 Avala, 50 Anio, 53 mere, 55 kos, 57 ran, 59 bor.

TKO ZNA BOLJE RODILO MU POLJE!

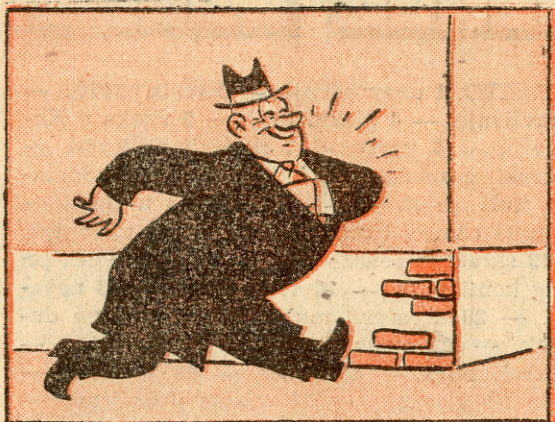
(ILI: ŠVERCERI MEĐU SOBOM)

Što to šapće ovo dvoje
i na prste nešto broje;
gluhonijemi nisu znam.

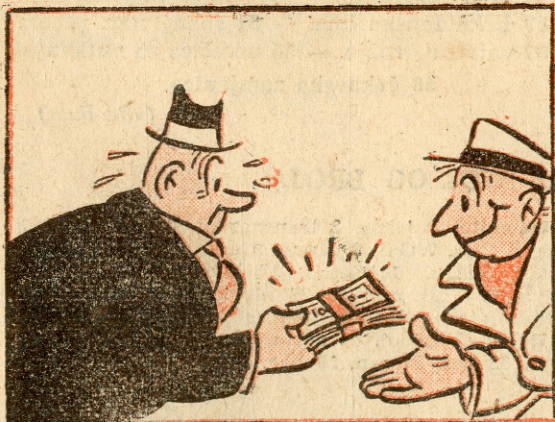
— Kako rekoh: deset posto;
kod toga sam čvrsto osto —
(ništa ne zaradih sam.)

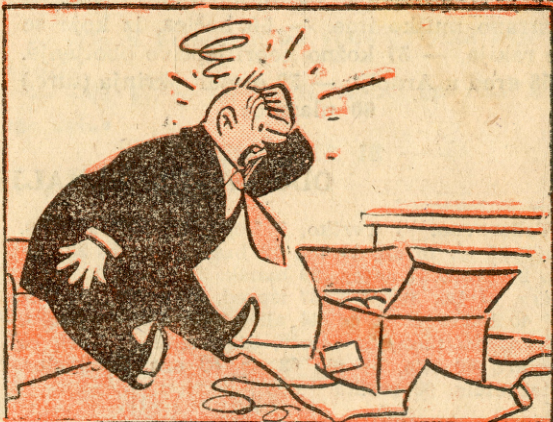
— Sad sam opet dan — dva goso,
sklopio sam dobar poso —
takav život pruža čar!

— Servus; slušaj, mili brate,
imam sjajan poso zate;
sigurna i brza stvar.

— Zbilja, brate, što ne kažeš,
pazi da me ne namažeš;
a robu ćeš poslat, šta?

— Jao, al me baksus bije
tu sam robu jeftinije
pródo onom prije — ja!!